

РЕШЕНИЕ

№ 922

гр. София, 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.01.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **8533** по описа за **2023** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, вр.с чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Е. А. У. срещу решение № 3187/5.7.2023 г. на СРС, 21 с-в, постановено по НАХД № 11498/2021 г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № БИП-6/15.07.2021 г. издадено от Началник на Регионален отдел „Надзор на пазара“ Югозападна България (РОНП ЮЗБ), Главна дирекция „Надзор на пазара“ (ГДНП) при Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН), с което на основание чл. 56 от Закона за техническите изисквания към продуктите (ЗТИП) ѝ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лв за нарушение на чл. 30ж, ал.3 ЗТИП.

Жалбоподателят твърди, че решението е постановено в противоречие с материалната норма. Доколкото Е. У. е била прокурист на „ОМВ България“ ООД, тя не следва да носи отговорност. Отговорността по чл. 30ж, ал. 3 ЗТИП следва да се носи единствено от юридическото лице-търговец, поради което не може да се ангажира отговорността нито на законните представители, нито на прокуриста на дружеството. Твърди, че не е извършено и самото нарушение. Предмет на проверката е светлоотразителна жилетка за деца, която е притежавала декларация за съответствие, представяна многократно на органите на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор. Същевременно, органите му са предоставили 3-дневен срок, който е бил много кратък за предоставяне на изискваните продукти, което е довело до невъзможност да се представят. Налице е

противоречие с процесуалния закон. За същото нарушение е издадено вече НП БИП-0017/17.5.2021 г., като е наложена санкция на „ОМВ България“ ООД. С друго НП БИП-5/15.7.2021 г. е наложено наказание за същото деяние и на управителя – Д.-С. Т., в нарушение на чл. 4 от Протокол № 7 към Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи.

В с.з. твърди, че в условията на пандемия не е могъл да представи в срок изисканите документи; срокът не е определен от закона. Съобразно чл. 30ж, ал. 3 ЗТИП не следва да носи отговорност.

Ответникът директорът на Държавната агенция за метрологичен и не взе становище по жалбата.

Представителят на СГП счита, че жалбата е основателна, а решението на СРС следва да бъде отменено.

Административен съд София – град, X касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

СРС е възприел следната фактическа обстановка, а именно, че на 21.10.2020 г. е извършена планова проверка, в търговски обект - „О. М.“, [населено място], [улица], стопанисван от “ОМВ БЪЛГАРИЯ” ООД, в присъствието на управителя на търговския обект, където било установено с Констативен протокол за извършена проверка № 001277/21.10.2020 г., -че се предлагало: Светлоотразителна жилетка за деца - без марка, модел: I. No. 38117, сериен номер: 009003, партиден номер: 2063565, артикулен номер: 133258 (на търговец), баркод: 8711252381176, производител А.І.Е., Т. N., произход Китай. Светлоотразителната жилетка е била в електриково-зелен цвят, със сиви ленти. Върху етикет зашит за жилетката били нанесени следните данни: S, S, M.. 25x, 100% Polyester, EN 340:2003, D. EN 1150:1999, CEO 197 и пиктограми за начина на почистване. Опаковката на жилетката е била полиетиленов плик, в който имало картонена обложка. На обложката били нанесени следните данни: Reflecting safety vest for children, 3-12 years, маркировка за съответствие - CE, данни за производител. В опаковката е била поместена и инструкция за употреба на различни езици, включително български. Върху опаковката е бил залепен етикет с информация за дистрибутора за България - „ФИРМА“ ЕООД, [населено място], [улица].

Продуктът се предлагал изложен в търговския обект с обявена цена 8, 49 лв., като били налични 4 бр. Това лично предпазно средство се приема за оборудване, проектирано и произведено за носене или използване от едно лице за защита срещу един или повече рискове за здравето или безопасността на това лице съгласно чл. 4 от Наредбата за съществените изисквания и оценяване на съответствието на личните предпазни средства (НСИОСПС, обн. ДВ. бр. 6/2018 г., в сила от 21.04.2018 г.),

приета на основание чл. 7, ал. 1 от ЗТИП. Следователно за него са приложими изискванията на посочената наредба. Резултатът от проверения продукт се отразява във формуляр „Данни за проверен продукт“ № 003230/21.01.2020 г., който е неразделна част от Констативен протокол за извършена проверка № 001277/21.10.2020 г.

При проверката било установено, че продуктът се предлагал без да е било придружавано от копие на ЕС Декларация за съответствие или обявен интернет адрес, на който можело да се намери ЕС Декларация за съответствие. В тази връзка е било необходимо да се извърши проследяване на произхода на продукта, поради което на основание чл. 30ж, ал.1, т.4 ЗТИП е било изискано от жалбоподателката Е. У. в качеството ѝ на прокурор на „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД да предостави в РОИП ЮЗБ на адрес [населено място] - 1797, [улица], етаж 1, деловодство, в срок от 3 (три) работни дни, от датата на получаване на писмото,(установено било, че това е 20.01.2021 г., т.е. срокът е до 25.01.2021 г. включително) заверени копия от оригинални счетоводни, търговски или други книги и документи (фактури, митнически декларации и др.), необходими за проследяване на произхода на проверения продукт. В определения в писмото срок изисканите документи не са предоставени, поради което е прието, че жалбоподателката е нарушила чл.30ж, ал.3 ЗТИП, тъй като не е оказала съдействие на органите на надзор на пазара. Последната е била поканена в сградата на РОИП ЮЗБ на 22.03.2021 г. за съставяне на акт за установяване на административно нарушение, но поради нейното неявяване, актосъставителят съставил АУАН № БИП-6/22.03.2021 г. въз основа на чл. 40, ал.2 ЗАНН. В законоустановения срок по чл. 44, ал.1 ЗАНН е постъпило Възражение № 81-02-161- (1)/15.06.2021 г. от страна на жалбоподателката. Въз основа на съставения АУАН и при извършен преглед на възражението, при идентично фактическо описание на нарушението и давайки му аналогична правна квалификация съобразно разпоредбата на чл. 30ж, ал. 3 ЗТИП, Началникът на РОИП ЮЗБ в ГДНП при ДАМТН издал срещу жалбоподателката атакуваното наказателно постановление, с което на основание чл. 56 ЗТИП ѝ е наложил глоба в размер на 200 /двеста/ лв.

Настоящата инстанция намира, че при преценка на събраните доказателства и оттам – направените доказателствени изводи, не са допуснати съществени процесуални нарушения. Доказателствата – писмени и гласни, са обсъдени в тяхната съвкупност. Изложени са мотиви относно това дали и защо следва да се ценят гласните.

В случая СРС е спазил нормата на чл. 63, ал. 1 ЗАНН, а именно - проверил е НП от гл.т. на законността, т.е. дали правилно са приложени процесуалния и материалния закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 ЗАНН. В този смисъл споделя изводите му, поради което и препраща към тази част от тях, че АУАН и НП са съставени от компетентни органи и при спазване на процесуалните норми, в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН и отговарят на изискванията на разпоредбите на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН, по отношение на съответствието между фактическото описание, дадено от актосъставителя и административнонаказващия орган, и правната квалификация; по отношение на процедурата по издаването и връчването на АУАН и НП.

По отношение на твърденията за допуснати процесуални нарушения в административно наказателното производство. Споделя изводите на СРС, че не са допуснати нарушения на административно-производствените правила при издаването на АУАН и НП.

По отношение спазването на материално-правните норми. Настоящият състав споделя изводът на СРС, че като не е изпълнила задължението си в дадения тридневен срок /до 25.06.2021 г., включително/ да представи на свидетеля П. изисканите документи относно документи за ЕС Декларация за съответствие с бездействието си жалбоподателката Е. У. - прокурист, в качеството на лице, пуснало продукта на пазара, е настоящият състав намира, че жалбоподателката е осъществила състава на разпоредбата на чл. 30ж, ал. 3 ЗТИП, вр. чл. 30ж, ал. 1, т. 4 ЗТИП. Нарушението е довършено в деня, следващ последния ден, в който задължението е следвало да бъде изпълнено, а именно 26.01.2016 г., в [населено място], сградата на РОНП ЮЗБ, където действието е било дължимо. Като не ги е представила в срок, съдът намира, че жалбоподателката е осъществила от обективна страна състава на нарушението по чл. 30ж, ал. 3 ЗТИП. От субективна страна нарушението е извършено умишлено, при форма на вината – пряк умисъл, доколкото жалбоподателката ясно е съзнавала, че има задължението да представи изисканата ЕС Декларация за съответствие, установяваща произхода на продукта, но не е сторила това в определения срок, съзнавайки, че по този начин не оказва необходимото съдействие на контролния орган.

По отношение на възражението на касатора, че жалбоподателката, като прокурист, не следва да носи административно-наказателна отговорност за процесното нарушение, още повече, че за това нарушение вече са наложени санкции както на представляваното от нея дружество, така и на законния му представител – управителя. Настоящият състав споделя изводите на СРС, че са неоснователни възраженията за нарушение на принципа "ne bis in idem" - затова, че за едно и също нарушение отговорността на прокуриста била ангажирана повече от един път. Видно от представените от жалбоподателката преписи на НП, цитирани по-горе се установява, че управителя на дружеството, жалбоподателката, както и самото дружество са наказани за това, че не са представили изискани документи в дадения срок.

В случая следва да се цитира санкционната норма на чл. 56 от ЗТИП. Тя не очертава точно определен кръг от субекти, които подлежат на наказване, а гласи следното:

Чл. 56. (Доп. - ДВ, бр. 86 от 2007 г.) Който пречи или не предоставя документите по чл. 30ж, ал. 1, т. 4 на органите за надзор на пазара и органите за технически надзор да изпълняват служебните си задължения, се наказва с глоба от 200 до 2000 лв.

При тълкуването на тази норма следва да се направи извод, че административно-наказателна отговорност следва да се носи от всяко лице, без значение в какво качество действа то в оборота, което пречи или не предоставя на органите документите по чл. 30, ал. 1, т. 4 ЗТИП. Същевременно, видно от цитираната норма, не е регламентиран точно определен кръг от лица, които да са задължени да предоставят на съответните органи необходимите им документи, изброени там. Ето защо и доколкото органите не са ограничени от качеството на лицето, от което може да поискат документите, то всяко едно лице, в което се намират такива документи и което не ги представи, би могло да носи отговорността по чл. 56 ЗТИП.

В този смисъл, споделя извода на СРС, че настоящото НП № БИП-6/15.07.2021 е издадено при съобразяване разпоредбата на чл. 18 от ЗАНН, т.е не се установи нарушение на принципа "ne bis in idem".

Не са представени доказателства за наведените в касационната жалба доводи, че е възпрепятствано предаването на документи поради други обективни причини.

Не са налице и предпоставките за прилагането на чл. 28, ал. 1 ЗАНН, доколкото процесното нарушение на чл. 2, ал. 2 ЗОП не изпълва дефиницията за маловажен

случай, уредена в § 1, т. 4 от ДР на ЗАНН.

При налагане на наказанието е спазена санкционната норма на чл. 56 ЗТИП, предвиждаща наказание глоба за извършено нарушение по чл. 30ж, ал. 1, т. 4 ЗТИП в размер на минимум от 200 лв.

Ето защо настоящият състав намира, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3187/5.7.2023 г. на СРС, 21 с-в, постановено по НАХД № 11498/2021 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.